ПЕРЕДМОВА

На сучасному етапі суспільний розвиток відбувається у складних умовах. Перманентні економічні кризи, які охоплюють не лише окремі країни, а й усю світову економіку, призводить до значних економічних втрат та зниження добробуту населення. Наростання дефіциту природних ресурсів, складні демографічні процеси, посилення майнового розшарування населення як у межах країни, так і між країнами – усі ці негативні явища обумовлюють соціальну нестабільність, провокують політичні кризи. Вони мають місце у більшості країн світу, у тому числі і в Україні.

Назріла необхідність модернізації соціально-економічних відносин, що неможливо без зміни концепції суспільного розвитку. Сучасна концепція соціально-економічного розвитку виходить із того, що суспільний прогрес пов'язаний з розвитком виробництва, нагромадженням матеріальних благ та збільшенням споживання. Це має своїм наслідком загострення проблеми ресурсозабезпечення, забруднення навколишнього середовища, формування споживацької психології населення на шкоду його духовно-моральному розвитку. На сучасному етапі назріла гостра необхідність реформування економічної та соціальної політики держави в контексті сталого і людського розвитку, що можливе в рамках соціоекономічної парадигми. Принципи соціального розвитку та справедливості мають бути покладені в основу економічної політики держави. Забезпечення розвитку людського потенціалу та нагромадження людського капіталу, стимулювання економічної і підприємницької активності населення, створення умов для ефективної трудової і творчої діяльності, забезпечення гідної оплати праці та соціального захисту, формування морально-етичної системи цінностей, відповідної принципам сталого розвитку, – це неповний перелік завдань, на вирішення яких має бути спрямована соціальна політика (В. Сухих, П. Блусь).

Саме ці проблемні питання висвітлюються у другому збірнику «Соціоекономіки». Перша його частина присвячена дослідженню теоретико-методологічних засад соціоекономіки як нової парадигми економічної науки та її прикладного значення. У статтях висвітлюються методологічні питання удосконалення інформаційного забезпечення соціальної політики (О. Новікова), проблем суспільного розвитку України (В. Антонюк), становлення соціальної економіки (Г. Задорожний) та визначення і вимірювання людського капіталу в контексті соціоекономіки.

Більша частина статей збірника присвячена аналізу соціальної політики як інструменту соціоекономіки. Науковці досліджують широкий спектр проблем соціальної політики: обґрунтування її нового змісту й інституційного забезпечення; підвищення рівня життя та споживання; проблеми зайнятості та кадрового забезпечення; формування корпоративної соціальної відповідальності. При цьому аналізуються особливості соціальної політики на різних рівнях: національному, регіональному, на рівні підприємств та домогосподарств.

Важливим завданням сьогодення для України є забезпечення сталого розвитку, що можливо за умови зміни філософії та цільових орієнтирів економічного розвитку, активізації потенціалу громадянського суспільства. У збірнику обґрунтовується взаємозв'язок людського та сталого розвитку, роль об'єднань громадян у забезпеченні сталого розвитку, що є новим аспектом аналізу даної проблеми.

Теоретична глибина та різновекторність поданих у науковому збірнику статей є вагомим внеском у розвиток соціоекономіки як науки. Прикладний характер більшості наукових праць, пропозиції щодо вирішення окремих проблем сприятимуть удосконаленню соціальної політики. Матеріали збірника будуть корисними не лише для науковців, але й органів державної влади.